Lieta Nr.A420446511
A04465-11/34

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2011.gada 9.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Apšeniece,

piedaloties pieteicējai – *N.T.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *K.T.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *N.T.* pieteikumā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2011.gada 18.janvāra lēmuma Nr.22.4.7/3356 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] No 2010.gada 13.augusta līdz 10.novembrim Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) Nodokļu kontroles pārvaldes Fizisko personu pirmā audita daļa veica *N.T.* (turpmāk – pieteicēja) vienkāršu (iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN)) auditu par 2007. un 2008.gadu.

Saskaņā ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Fizisko personu pirmās audita daļas galvenā nodokļu inspektora 2010.gada 10.novembra lēmumu Nr.23.11/1417 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējai papildus aprēķināts un iemaksai budžetā noteikts IIN Ls 10169,94, soda nauda Ls 5084,98 un nokavējuma nauda Ls 4143,07.

Ar VID ģenerāldirektora 2011.gada 18.janvāra lēmumu Nr.22.4.7/3356 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts, ka auditējamā periodā pieteicēja guva ienākumus, kurus nedeklarēja. Pieteicēja bija pilnvarota pārstāvēt SIA „*/Nosaukums/*" intereses finanšu un juridisko pakalpojumu sniegšanā. Vienlaikus šo darījumu ietvaros pieteicēja izsniedza fiziskām personām aizdevumus, paredzot maksāt procentus par aizdevuma lietošanu un līgumsodu par aizdevuma atgriešanas termiņa kavējumu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, 2011.gada 21.februārī pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, norādot, ka audita laikā konstatētos ienākumus viņa guva kā SIA „*/Nosaukums/*" darbiniece, kas ir atbildīga par naudas līdzekļiem. Personīgu labumu no viņas bankas kontos iemaksātajām naudas summām neguva.

[3] 2011.gada 28.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā atbildētājs pieteikumu uzskata par nepamatotu, balstoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja uzturēja pieteikumu, papildus akcentējot, ka visas naudas summas, kas iemaksātas viņas bankas kontos, tika atdotas SIA „*/Nosaukums/*" pārstāvjiem.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina.

Motīvu daļa

[5] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzklausījusi tiesas sēdē procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieku liecības, tiesa atzīst, ka pieteikums daļēji ir pamatots.

[6] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējas 2007. un 2008.gadā bankas kontos saņemtie ienākumi no fiziskām personām ir apliekami ar IIN.

[7] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 5.punkts noteic nodokļu maksātāju pienākumu ziņot par visiem saviem ienākumiem, pamatot nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu summu atbilstību normatīvajiem aktiem par valstij un pašvaldībām pienākošos summu aprēķināšanas un maksāšanas kārtību, uzrādot vai iesniedzot nodokļu administrācijas ierēdņiem (darbiniekiem) viņu pieprasītos dokumentus. Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sesto daļu, veicot nodokļu revīziju (auditu), nodokļu administrācijai ir tiesības uz aprēķinu pamata noteikt nodokļu maksājumu apmēru atbilstoši nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumam vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām.

No minētājām tiesību normām tiesa secina, ka VID bija tiesības pārbaudīt pieteicējas deklarētos ienākumus un izdevumus, tos salīdzināt un neatbilstības gadījumā noteikt nodokļu maksājumu apmēru.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 4.panta trešo daļu jebkurš ienākums, ko gūst personas, kas ir iekšzemes nodokļu maksātājas, ir apliekams ar IIN vai uzņēmumu ienākuma nodokli, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikts citādi. No likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" *(šeit un turpmāk – redakcijā, kas bija spēkā auditējamā periodā)* 1.panta pirmās daļas 3.punkta izriet, ka IIN ir nodoklis, ar ko apliek fiziskās personas gūtos ienākumus no citiem ienākuma avotiem. Atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 11. un 12.punktam pie pārējiem fiziskās personas ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā nodoklis, tiek pieskaitīti citi ienākumi, kas nav minēti šā likuma 9.pantā.

[8] Audita laikā izvērtējot pieteicējas bankas kontos 2007. un 2008.gadā fizisko personu iemaksātās naudas summas sasaistē ar pieteicējas veiktajiem pārskaitījumiem šīm fiziskajām personām, un šo personu sniegtos paskaidrojumus, VID atzina, ka pieteicējas gūtie ienākumi no *A.K.*, *S.G.*, *A.M.*, *E.Ž.*, *L.T.*, *I.P.*, *R.P.*, *A.R.* un *R.B.* ir pieteicējas gūtie ienākumi, kas ir apliekami ar IIN. Tiesas ieskatā atbildētāja secinājumi ir pamatoti daļēji.

[8.1] 2007.gada 15.novembrī saskaņā ar mērķa aizdevuma līgumu *(lietas 1.sējuma 64.-66.lapa)* pieteicēja aizdeva *M.K.* un *V.K.* EUR 877, lai segtu sākotnējos izdevumus jauna kredīta darījuma noslēgšanai pret nekustamā īpašuma Jēkabpils rajonā, Salas pagastā, „*/Nosaukums/*" ķīlu. Vienlaikus pieteicēja kā SIA „*/Nosaukums/*" pārstāve ar minētajām personām noslēdza līgumu par finanšu un juridisko pakalpojumu sniegšanu *(lietas 1.sējuma 67.-69.lapa)*, ar kuru SIA „*/Nosaukums/*" par komisijas atlīdzību apņēmās *K.* vārdā pieteikties un pārstāvēt viņu intereses finanšu iestādēs kredīta saņemšanai pret nekustamā īpašuma Jēkabpils rajona, Salas pagastā ķīlu. 2007.gada 13.decembrī *K.* meita *A.K.* iemaksāja pieteicējas bankas kontā EUR 1558 par īpašumu „*/Nosaukums/*", ķīlas līgums Nr.07-145844-PK/1 *(lietas 1.pielikuma 9.lapa)*.

No *A.K.* 2010.gada 17.septembra paskaidrojuma *(lietas 1.sējuma 63.lapa)* izriet, ka EUR 1558 pieteicējai tika pārskaitīti saskaņā ar pieteicējas mutiskajiem norādījumiem par izsniegto aizdevumu EUR 877 un papildus maksājumiem saistībā ar kredītiestādē saņemto aizdevumu. Arī pieteicējas paskaidrojums *(lietas 1.sējuma 30.lapa)* minēto apstiprina, taču pieteicēja norāda, ka no *A.K.* saņemto naudas summu EUR 631 tajā pašā dienā pārskaitīja SIA „*/Nosaukums/*" pārstāvim *D.H.*, bet atlikušo naudu atdeva investoram *A.R.*

Tiesas sēdē *A.K.* liecināja, ka viņas vecākiem bija nepieciešama nauda mājas remontam, tā uzzinājuši par SIA „*/Nosaukums/*" piedāvājumu. Kredīts EUR 10000 tika noformēts uz viņas vārda. Tika noslēgti divi līgumi: par pakalpojumu sniegšanu un par aizdevuma piešķiršanu. SIA „*/Nosaukums/*" atlīdzība par izdevumiem un pakalpojumiem tika pārskaitīta uz pieteicējas kontu saskaņā ar līguma nosacījumiem, jo pieteicēja bija šīs SIA pārstāve un atbildīgā persona.

Tiesa nekonstatē lietā objektīvus pierādījumus pieteicējas argumentam, ka no *A.K.* saņemto naudas summa viņa nodeva SIA „*/Nosaukums/*". Lai gan 2007.gada 13.decembrī pēc *A.K.* iemaksas saņemšanas pieteicēja ir pārskaitījusi *D.H.* EUR 631 kā konta papildinājumu *(lietas 1.pielikuma 9.lapa)*, taču minētais pārskaitījums nepierāda, ka tas veikts saistībā ar pieteicējas un *K.* darījumu. Līdz ar to tiesa neizslēdz, ka šāda pārskaitījuma mērķis varēja būt cits. Savukārt apstiprinājums, ka atlikusī naudas summa tika atdota *A.R.*, lietā nav gūts. Turklāt tiesa norāda, ka ne *D.H.*, ne *A.R.* nekad nav bijuši SIA „*/Nosaukums/*" amatpersonas vai dalībnieki *(skat. www.lursoft.lv)*, lai tiesa nepārprotami varētu atzīt šo fizisko personu sasaisti ar juridisko personu – SIA „*/Nosaukums/*".

Līdz ar to tiesas ieskatā VID pamatoti no *A.K.* saņemtos EUR 681 (EUR 1558 – EUR 877) jeb Ls 478,61 ir atzinis par pieteicējas ienākumiem, kas ir apliekami ar IIN.

[8.2] 2007.gada 2.jūlijā *S.G.* iemaksāja pieteicējas bankas kontā EUR 7071 par pakalpojumiem *(lietas 1.pielikuma 48.lapa)*.

No *S.G.* 2009.gada 6.jūlija paskaidrojuma *(lietas 1.sējuma 62.lapa)* izriet, ka pārskaitījums sastāv no EUR 5000, ko 2007.gada 6.jūnijā pieteicēja aizdeva *S.G.*, EUR 500 – aizdevuma procentu maksājuma un EUR 1571 – maksas par sniegtajiem finanšu un juridiskajiem pakalpojumiem. Arī pieteicēja audita laikā *(lietas 1.sējuma 185.lapa)* apstiprinaja, ka *S.G.* aizdoto naudas summu atmaksāja kopā ar procentu maksājumu. Taču pieteicēja norāda, ka no *S.G.* saņemto naudas summu skaidrā naudā ar atskaiti iemaksāja SIA „*/Nosaukums/*".

Nopratināta kā lieciniece tiesas sēdē, *S.G.* norādīja, ka pieteicēja viņai palīdzēja nokārtot kredītu mājas pirkšanai, par to pieprasot 6 % no saņemtā kredīta summas EUR 26180. Par pakalpojumiem pieteicējai tika samaksāti EUR 1571. Tā kā iepriekšējais īpašnieks vēlējās EUR 5000 pirms kredīta ņemšanas, liecinieciei tika aizdoti EUR 5000, par to pieprasot 10 %. Pēc kredīta piešķiršanas lieciniece pieteicējai visu atmaksāja. Kopā sanāca EUR 7071. Liecinieciei bija zināms, ka pieteicēja strādā firmā, taču ar šo firmu liecinieciei nekādi darījumi nebija, darījumi bija ar pieteicēju kā fizisku personu: pārskaitījumi tika veikti uz pieteicējas personīgo kontu, aizdevuma līgums tika noformēts uz pieteicēju kā fizisku personu.

No lietā gūtajiem pierādījumiem tiesai nerodas šaubas, ka darījums ar *S.G.* ir slēgts nevis SIA „*/Nosaukums/*" vārdā, bet gan ar pieteicēju kā fizisku personu. Lietā nav iesniegti dokumentāri pierādījumi, ka no *S.G.* saņemto naudas summu pieteicēja būtu nodevusi SIA „*/Nosaukums/*" rīcībā. Līdz ar to tiesa secina, ka VID pamatoti no *S.G.* saņemto aizdevuma procentu maksājumu EUR 500 jeb Ls 351,40 atzina par pieteicējas ienākumiem, kas apliekami ar IIN.

[8.3] 2007.gada 27.jūnijā *A.M.* iemaksāja pieteicējas bankas kontā EUR 18939 par juridiskajiem pakalpojumiem *(lietas 1.sējuma 34.lapa, 1.pielikuma 34.lapa)*.

No pieteicējas 2009.gada 5.augusta paskaidrojuma *(lietas 1.sējuma 29., 32.lapa)* izriet, ka *A.M.* pārskaitījums EUR 18939 apmērā sastāv no EUR 9522, ko pieteicēja bija aizdevusi *A.M.*, EUR 7617 – aizdevuma procentu maksājuma un EUR 1800 – atlīdzības par sniegtajiem pakalpojumiem. No saņemtās summas EUR 9533 un EUR 4098 pieteicēja atmaksāja investoram *A.R.*, bet atlikušo summu EUR 5308 skaidrā naudā nodeva *D.H.* Savukārt 2010.gada 19.oktobrī sniegtajā paskaidrojumā *(lietas 1.sējuma 172.lapa)* pieteicēja norāda, ka no *A.M.* saņemto naudas summu skaidrā naudā nodeva SIA „*/Nosaukums/*", no šī darījuma negūstot personīgu labumu.

Pieteicējas paskaidrojumus par patieso labuma guvēju tiesa vērtē kā pretrunīgus, jo sākotnēji pieteicēja norādīja, ka no *A.M.* saņemto naudu nodeva divām fiziskām personām, bet vēlāk, ka tā nodota SIA „*/Nosaukums/*". Dokumentārus pierādījumus vienai vai otrai

versijai pieteicēja nav iesniegusi. Līdz ar to tiesa negūst apstiprinājumu, ka no *A.M.* saņemto naudas summu pieteicēja nebūtu paturējusi savā rīcībā.

Turklāt *A.M.*, nopratināts tiesas sēdē liecinieka statusā, liecināja, ka viņam bija nepieciešams kredīts, lai par sertifikātiem izpirktu zemesgabalu. Pēc sludinājuma viņš sazvanījās ar pieteicēju, sarunāja tikšanos, kuras laikā pieteicēja viņam piedāvāja savus pakalpojumus un aprēķināja, cik tas varētu maksāt, apmēram EUR 7000 – 8000. Liecinieks parakstīja līgumu ar SIA „*/Nosaukums/*". Vēlāk pieteicēja piezvanīja un teica, ka viņas darbu pārņems *R.P.*, kurš bankā bija sarunājis kredītu. Aizdevuma līgumu liecinieks parakstīja bankā, bet mājās sarēķināja, ka par pakalpojumiem nāksies samaksāt ap EUR 19000. Pēc kredīta saņemšanas liecinieks pārskaitīja uz pieteicējas bankas kontu EUR 18939. Šajā summā ietilpa maksa par sertifikātiem un pakalpojumiem. Pieteicēja lieciniekam paskaidroja, ka viņa pati aizņemas naudu no SIA „*/Nosaukums/*".

A.M. liecību apstiprina 2006.gada 29.septembrī starp pieteicēju un *A.M.* noslēgtais mērķa aizdevuma līgums *(lietas 2.sējuma 6.-7., 10.lapa)*, no kura izriet, ka pieteicēja aizdeva *A.M.* EUR 3000, lai segtu sākotnējos izdevumus jauna kredīta darījuma noslēgšanai pret nekustamā īpašuma Rēzeknes rajonā, Audriņu pagastā, „*/Nosaukums/*" ķīlu, un 2006.gada 29.septembra līgums par finanšu un juridisko pakalpojumu sniegšanu *(lietas 2.sējuma 8.-9.lapa)*, ko pieteicēja ar *A.M.* noslēgusi SIA „*/Nosaukums/*" vārdā. Vienlaikus no mērķa aizdevuma līguma pielikuma izriet, ka *A.M.* reāli nesaņēma no pieteicējas aizdevumu EUR 9522 apmērā, bet gan, ka pieteicēja ar pēcapmaksu sniedza viņam dažādus pakalpojumus saistībā ar nekustamā īpašuma Rēzeknes rajonā, Audriņu pagastā, „*/Nosaukums/*" ierakstīšanu zemesgrāmatā.

Lai arī 2006.gada 27.oktobrī *A.M.* pilnvaroja *R.P.* veikt viņa vārdā darbības saistībā ar nekustamā īpašuma Rēzeknes rajonā, Audriņu pagastā, „*/Nosaukums/*" nostiprināšanu zemesgrāmatā *(lietas 2.sējuma 4.-5.lapa)*, tomēr dokumenti, ko *A.M.* iesniedza tiesai, liecina, ka maksājumus viņa vārdā veica ne tikai *R.P.*, bet arī pieteicēja. Tas nozīmē, ka pieteicēja arī ir piedalījusies *A.M.* sniegto pakalpojumu izpildē.

No *A.M.* tiesai iesniegtajiem dokumentiem tiesa konstatē, ka saistībā ar *A.M.* doto uzdevumu pieteicēja Valsts zemes dienestam pārskaitīja Ls 108,66 par pasūtījumu Nr.81222 *(lietas 2.sējuma 11.lapa)*. No 2007.gada 2.maija līguma Nr.02-04/96 *(lietas 1.sējuma 149.lapa)* izriet, ka pieteicēja AS „*/Nosaukums/*" privatizācijas sertifikātu izsolē par Ls 3648,23 nopirka 219,05 privatizācijas sertifikātus, kas pārskaitīti uz *A.M.* sertifikātu kontu. 2007.gada 17.maijā pieteicēja darījuma summu pārskaitīja AS „*/Nosaukums/*" *(lietas 1.pielikuma 18.lapa)*.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka pieteicēja kā atlīdzību par sniegtajiem pakalpojumiem saņēma no *A.M.* EUR 18939 jeb Ls 13310,40. Taču, nosakot ar IIN apliekamo ienākumu, vērā jāņem arī pieteicējas izdevumi Ls 3756,89. Līdz ar to tiesa atzīst, ka šī darījuma ietvaros pieteicējai ir pienākums nomaksāt IIN no gūtā ienākuma Ls 9553,51 (Ls 13310,40 – Ls 3756,89) apmērā, nevis no Ls 13310,40, kā to atzina atbildētājs.

[8.4] 2008.gada 15.janvārī *I.P.* iemaksāja pieteicējas kontā EUR 85, bet 2008.gada 6.februārī – EUR 870, nenorādot maksājuma mērķi *(lietas 1.pielikuma 52.-53.lapa)*.

2011.gada 12.janvāra iesniegumā VID ģenerāldirektoram *(lietas 1.sējuma 78.lapa)* *I.P.* paskaidroja, ka Ls 671,18 pārskaitījums uz pieteicējas bankas kontu bija personīga rakstura naudas operācija – pēc *I.P.* lūguma pieteicēja par savu naudu nopirka aviobiļetes, un *I.P.* pēc tam naudu pieteicējai atmaksāja. Taču pierādījumus, kas apstiprinātu iesniegumā minēto, *I.P.* nav pievienojusi.

Tā kā lietas izskatīšanas gaitā arī pieteicēja neiesniedza dokumentārus apliecinājumus par darījuma ar *I.P.* būtību, tiesa uzskata, ka VID pamatoti no *I.P.* saņemtās

iemaksas EUR 955 jeb Ls 671,18 apmērā atzina par pieteicējas ienākumiem, kas ir apliekami ar IIN.

[8.5] No lietā esošā 2007.gada 25.jūlija mērķa aizdevuma līguma 4.pielikuma *(lietas 1.sējuma 72.lapa)* tiesa secina, ka pieteicēja izsniedza *S.T.* aizdevumu EUR 2261, paredzot par to maksāt 65 % jeb EUR 1469,65 un atlīdzību EUR 600. Tādejādi kopējās *S.T.* parādsaistības pret pieteicēju bija EUR 4330,65.

2007.gada 3.augustā saskaņā ar mērķa aizdevuma līgumu *(lietas 1.sējuma 73.-75.lapa) A.R.* aizdeva *L.T.* un *S.T.* Ls 2000, ko izmantot sākotnējiem izdevumiem aizdevuma saņemšanai AS „Pareks banka". Aizdevums izsniegts uz laiku līdz 2008.gada 3.janvārim, paredzot par aizdevuma lietošanu maksāt 6 % un termiņa nokavējuma gadījumā – līgumsodu 2 % no parāda summas par katru nokavēto kalendāra dienu. Pieteicēja kā galvotāja šajā darījumā uzņēmās *T.* vietā izpildīt saistības, ja pēdējie tās nepildīs.

2008.gada 11.martā pieteicēja ar *S.T.* noslēdza aizdevuma līgumu par EUR 4330 aizdevumu līdz 2008.gada 11.aprīlim *(lietas 1.sējuma 71.lapa)*, paredzot par tā lietošanu maksāt 10 % jeb EUR 433 mēnesī un termiņa kavējuma gadījumā – nokavējuma naudu 0,1 % dienā no nenomaksātās aizdevuma summas.

2008.gada 16.septembrī *L.T.* pārskaitīja uz pieteicējas kontu EUR 8501,61 *(lietas 1.sējuma 76.lapa)*.

No *L.T.* 2010.gada 14.septembra paskaidrojuma *(lietas 1.sējuma 70.lapa)* izriet, ka pieteicējai pārskaitītā summa EUR 8501,61 sastāv no atlīdzības par noslēgto darījumu, ar kuru pieteicēja apņēmās noformēt nekustamo īpašumu zemesgrāmatā un to pārdot, kā arī procentu maksājumiem un kavējuma naudām par savlaicīgi nenokārtotajām saistībām.

Pieteicēja 2009.gada 5.augusta paskaidrojumā *(lietas 1.sējuma 42.lapa)* norāda, ka no *L.T.* saņemtā pārskaitījuma Ls 3000 jeb EUR 4269 pārskaitīja *I.C.* saskaņā ar 2008.gada 2.aprīļa cesijas līgumu Nr.6 *(lietas 1.sējuma 51.-53.lapa)*. Atlikusī summa palika pieteicējai, jo viņa 2007.gada 12.decembrī no saviem līdzekļiem izpirka saistības pret *A.R.* EUR 3750 apmērā.

Tiesas sēdē *L.T.* liecināja, ka lūdza pieteicējas palīdzību zemesgrāmatas noformēšanā un mājas pārdošanā, ko pieteicēja kopā ar *R.P.* apsolīja izdarīt trīs mēnešu laikā un noformēja līgumu. No vienas puses to parakstīja lieciniece, no otras – pieteicēja un *R.P.* Tā kā lieciniecei naudas nebija, līgumā bija noteikts, ka ar pakalpojumiem saistītos izdevumus atskaitīs no līdzekļiem, ko gūs no mājas pārdošanas, bet aizdevuma procentus lieciniece atdos vēlāk. Pēc trīs mēnešiem zemesgrāmatas noformēšanas process apstājās, pieteicēju un *R.P.* nevarēja sazvanīt. Tikai 2007.gada martā viņi atnesa lieciniecei zemesgrāmatu un rēķinu par sniegtajiem pakalpojumiem EUR 4330 apmērā. Kamēr tika formēti visi dokumenti, pircējs atteicās no mājas iegādes. Ierodoties pie pieteicējas pēc dokumentiem, pieteicēja iedeva lieciniecei parakstīt pavisam citu aizdevuma līgumu ar ķīlas nodrošinājumu, kurā bija noteikts, ka viņai ar savu māju nav tiesību veikt nekādas darbības, iekams visa nauda nebūs atdota, līgumā bija minēta pavisam cita atdodamās naudas summa. Šo līgumu no vienas puses parakstīja lieciniece vīrs, no otras puses – pieteicēja. Rezultātā lieciniecei bija jāatdod pieteicējai vairāk kā EUR 7000. Pieteicēja piedāvāja lieciniecei paņemt kredītu, lai viņa varētu apmaksāt šo rēķinu, par ko bija jāsamaksā EUR 1500. Pēc otrā līguma parakstīšanas pieteicēja pirmo līgumu iznīcināja, tāpēc lieciniecei vairs nav pierādījumu. Kopumā lieciniece uz pieteicējas personīgo kontu pārskaitīja EUR 8561, tostarp par zemesgrāmatas noformēšanu EUR 4330, bet atlikusī summa bija kā samaksa par sniegtajiem pakalpojumiem.

Novērtējot *L.T.* un pieteicējas paskaidrojumus sasaistē ar noslēgtajiem darījumiem un audita laikā atzīto, tiesa secina, ka pieteicēja guva ienākumu no *L.T.* EUR 8501,61 jeb Ls 5974,97, bet *T.* bija finanšu saistības pret pieteicēju EUR 4330 jeb Ls 3043,14 apmērā.

Pieteicējas norādītie 2007.gada 12.decembrī *A.R.* samaksātie EUR 3750 tiesas ieskatā ietilpst minētajās kopējās *T.* parādsaistībās pret pieteicēju, tā kā lietā nav gūts apstiprinājums, kā parādsaistības EUR 4330 apmērā radušās.

Tiesas vērtējumā pieteicējas gūtā apliekamā ienākuma noteikšanā nav nozīmēs apstāklim, ka 2008.gada 18.septembrī viņa pārskaitīja *I.C.* Ls 3000 *(lietas 1.sējuma 43.lapa)* saskaņā ar cesijas līgumu Nr.6 *(lietas 1.sējuma 51.-53.lapa)*. No *I.C.* 2009.gada 15.jūlija paskaidrojuma *(lietas 1.sējuma 48.lapa)* izriet, ka cesijas līgumam Nr.6 ir atlīdzības raksturs. Proti, pirms prasījuma summas cedēšanas pieteicējai saskaņā ar 2007.gada 30.marta aizdevuma līgumu *(lietas 1.sējuma 49.-50.lapa)* bija finanšu saistības Ls 100000 apmērā pret *I.C.*, kuras tika samazinātas cedētā prasījuma apmērā. Līdz ar to tiesa negūst apstiprinājumu, ka *I.C.* pārskaitītie Ls 3000 ir pieteicējas izdevumi darījumā ar *T.*

Ievērojot minēto, tiesa uzskata, ka pieteicējas ar IIN apliekamais ienākums šī darījuma ietvaros ir Ls 2931,83 (Ls 5974,97 – Ls 3043,14). Tā kā audita laikā ienākuma aprēķinā atbildētājs ir pieļāvis pieteicējai labvēlīgu matemātisku kļūdu un administratīvajā procesā tiesā nav pieļaujams palielināt aprēķinātā nodokļa apmēru, tiesa secina, ka šī darījuma ietvaros pieteicējai IIN ir aprēķināms ienākuma Ls 2931,82 apmērā.

[8.6] 2008.gada 15.aprīlī *R.B.* aizdevuma dzēšanai iemaksāja pieteicējas kontā EUR 4000 *(lietas 1.pielikuma 9.lapa)*.

No pieteicējas 2009.gada 5.augusta paskaidrojuma *(lietas 1.sējuma 38.lapa)* izriet, ka viņa aizdeva *R.B.* skaidrā naudā Ls 1500 un viņa vietā apmaksāja SIA „Rekor" rēķinu par Ls 850, mutiski vienojoties, ka *R.B.* līdz 2008.gada 15.aprīlim atdos EUR 4000, kas arī tika izdarīts.

Tiesas sēdē *R.B.* liecināja, ka pieteicējai pārskaitītie EUR 4000 bija paredzēti atdošanai SIA „*/Nosaukums/*". Pieteicēja kā SIA „*/Nosaukums/*" pārstāve apmaksāja liecinieka rēķinus. Šie bija maksas pakalpojumi. Lieciniekam nav zināms, vai pieteicēja vēlāk viņai pārskaitīto naudu atdeva SIA „*/Nosaukums/*", bet viņam nebija pamata par to šaubīties.

No lietā gūtajiem pierādījumiem tiesa nerod apstiprinājumu, ka darījumos ar *R.B.* pieteicēja būtu pārstāvējusi SIA „*/Nosaukums/*". Dokumentāri nav pierādīts, ka *R.B.* tika aizdoti SIA „*/Nosaukums/*", nevis pieteicējas personīgie naudas līdzekļi, kā arī tas, ka *R.B.* veiktās naudas iemaksas pieteicēja būtu atdevusi SIA „*/Nosaukums/*".

Atbilstoši pieteicējas paskaidrojumiem audita laikā ir atzīts, ka *R.B.* pret pieteicēju bija parādsaistības Ls 2350 apmērā. Līdz ar to tiesa atzīst, ka starpība Ls 461,22 (Ls 2811,22 – Ls 2350) pamatoti ir uzskatāma par pieteicējas gūto ar IIN apliekamo ienākumu.

[8.7] Audita laikā konstatēts, ka 2007.gada 6.februārī *E.Ž.* papildināja pieteicējas kontu ar EUR 5400, 2007.gada 18.maijā – ar EUR 10000 saskaņā ar ģenerālpilnvaru Nr.7233 *(lietas 1.pielikuma 46.-47.lapa)*, 2007.gada 26.septembrī – ar EUR 10000 saskaņā ar ģenerālpilnvaru Nr.14191 *(lietas 1.pielikuma 50.lapa)* un 2008.gada 2.februārī – ar Ls 704,60 *(lietas 1.pielikuma 91.lapa)*, kopā par Ls 18555,82. Tā kā auditam netika iesniegti pirmdokumenti par darījumu būtību, VID šos ienākumus atzina par pieteicējas citiem ienākumiem. Vienlaikus pieteicējas 2007.gada 6.februārī veiktos valsts un kancelejas nodevu maksājumus zemesgrāmatai par nekustamajiem īpašumiem „*/Nosaukums/*" un „*/Nosaukums/*" Ls 511,50 apmērā *(lietas 1.pielikuma 72.lapa)* VID attiecināja uz darījumu ar *E.Ž.* un iekļāva pieteicējas izdevumos.

No bankas kontu apskatiem tiesa secina, ka pieteicēja *E.Ž.* vārdā saskaņā ar līgumu EMR-2342.1 kārtoja *E.Ž.* saistību maksājumus Baltic – American Enterprise Fund. To, ka *E.Ž.* bija finanšu saistības ar šo kreditoru, apstiprina arī *E.Ž.* piederošo nekustamo īpašumu „*/Nosaukums/*" un „*/Nosaukums/*" zemesgrāmatu apliecībās izdarītās atzīmes *(lietas*

1.sējuma 135., 140.lapa). Minētais izriet arī no pieteicējas nobeiguma sarunā paskaidrotā *(lietas 1.sējuma 177.lapa)*, ka viņa veica pārskaitījumus par *E.Ž.* saistībām. Tādejādi tiesa uzskata, ka no *E.Ž.* 2007.gadā saņemtajiem ienākumiem EUR 25400 jeb Ls 17851,22 ir atskaitāmi Ls 5947,87 – izdevumi, kuri pieteicējai radās, veicot pārskaitījumus Baltic – American Enterprise Fund par *E.Ž.* kredītsaistībām 2007.gadā: 5.februārī – Ls 406,40 *(lietas 1.pielikuma 71.lapa)*, 13.martā – EUR 656, 26.aprīlī – EUR 300, 18.maijā – EUR 890, 29.jūnijā – EUR 890 *(lietas 1.pielikuma 46.-48.lapa)*, 31.jūlijā – Ls 210 *(lietas 1.pielikuma 19.lapa)* un EUR 1000, 15.augustā – EUR 1000, 12.septembrī – EUR 500, 31.oktobrī – EUR 1245, 29.novembrī – EUR 1000 un 30.novembrī – EUR 105 *(lietas 1.pielikuma 49.-51.lapa)*. Savukārt, samērojot pieteicējas 2008.gadā no *E.Ž.* saņemtos ienākumus Ls 704,60 ar izdevumiem EUR 2100 jeb Ls 1478,89, kas pieteicējai radās, veicot pārskaitījumus par *E.Ž.* kredītsaistībām 2008.gada 9.janvārī – EUR 800, 31.janvārī – EUR 110 *(lietas 1.pielikuma 49.-53.lapa)* un 15.aprīlī – EUR 1190 *(lietas 1.pielikuma 9.lapa)*, tiesa secina, ka ar IIN apliekamais ienākums neveidojas.

Ievērojot minēto, tiesa uzskata, ka no darījumiem ar *E.Ž.* pieteicēja 2007.gadā guva ienākumus Ls 11391,85 (Ls 17851,22 – Ls 511,50 – Ls 5947,87), kas ir apliekami ar IIN. Tiesas ieskatā atbildētājs nepamatoti aprēķināja pieteicējai IIN par darījumiem ar *E.Ž.* 2008.gadā, bet IIN aprēķinā par 2007.gadu nepamatoti iekļāva Ls 5947,87 (Ls 17339,72 – Ls 11391,85).

[8.8] 2007.gadā *R.P.* piecos pārskaitījumos iemaksāja pieteicējas bankas kontā Ls 5593,35 (EUR 3690 + Ls 3000), savukārt pieteicēja 2007.gadā vairākos maksājumos pārskaitīja *R.P.* Ls 3405, bet 2008.gadā – Ls 120 *(lietas 1.pielikuma 9., 14.-24., 51., 97.lapa)*.

No pieteicējas paskaidrojumiem izriet, ka visas naudas summas, kas saņemtas no *R.P.* vai pārskaitītas viņam, ir SIA „*/Nosaukums/*" apgrozāmie līdzekļi, un no klientiem par sniegtajiem pakalpojumiem saņemto naudu viņa atdeva *R.P.* kā SIA „*/Nosaukums/*" īpašniekam.

Tiesa konstatē, ka *R.P.* ir SIA „*/Nosaukums/*" vienīgais dalībnieks un kopš 2007.gada 5.novembra – vienīgais valdes loceklis *(skat. www.lursoft.lv)*. Taču lietā nav dokumentāru pierādījumu tam, ka pieteicējas un *R.P.* savstarpējie darījumi būtu attiecināmi uz SIA „*/Nosaukums/*" saimniecisko darbību. Turklāt arī no iepriekš analizētajiem darījumiem tiesai nerodas šaubas, ka pieteicējai un *R.P.* ir bijuši darījumi, kuri nav saistāmi ar SIA „*/Nosaukums/*", bet gan kuros viņi piedalījušies kā fiziskas personas. Līdz ar to tiesa uzskata, ka pieteicējas no *R.P.* gūtie ienākumi ir apliekami ar IIN.

Taču tiesa konstatē, ka ar IIN apliekamā ienākuma aprēķinā atbildētājs ir pieļāvis matemātisku aprēķinu kļūdu, jo starpība starp ieņēmumiem Ls 5593,35 un izdevumiem Ls 3405 ir Ls 2188,35, nevis Ls 2189,35. Savukārt par 2008.gadā no *R.P.* gūtajiem ienākumiem Ls 120 apmērā VID nav aprēķinājis IIN.

Tā kā VID aprēķinātā IIN apmērs vairs nevar tikt palielināts, tiesa secina, ka pieteicējas apliekamais ienākums no darījumiem ar *R.P.* 2007.gadā nosakāms Ls 2188,35 apmērā.

[8.9] 2007.gada 12.aprīlī *A.R.* papildināja pieteicējas kontu par Ls 18000 *(lietas 1.pielikuma 16.lapa)*, savukārt pieteicēja papildināja *A.R.* kontu 2007.gada 18.maijā par Ls 1997, 4.jūlijā – par Ls 2800, 5.jūlijā – par Ls 152 *(lietas 1.pielikuma 18.-19.lapa)*. No audita pārskata izriet, ka 2010.gada 8.novembrī pieteicēja ir iesniegusi VID 2007.gada 28.februāra maksājuma uzdevumus par skaidras naudas Ls 7730 un Ls 1756 iemaksu *A.R.*, kurus VID ir atzinis *(lietas 1.sējuma 89.lapa)*.

Pieteicēja savos paskaidrojumos norāda, ka *A.R.* bija SIA „*/Nosaukums/*" investors, kurš viņai piešķīra naudas līdzekļus darījumiem ar SIA „*/Nosaukums/*" klientiem.

Vienlaikus pieteicēja apliecina, ka nekādi dokumenti, kas minēto faktu varētu apliecināt, viņas rīcībā nav saglabājušies. *A.R.* nekādus paskaidrojumus ne atbildētājam, ne arī tiesai nav sniedzis.

No lietā gūtajiem pierādījumiem nav iespējams izsekot pieteicējas un *A.R.* savstarpējo darījumu būtībai un lietā nav nekādu pierādījumu, kas apstiprinātu *A.R.* saikni ar SIA „*/Nosaukums/*". Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja secinājumu, ka starpība Ls 3565 (Ls 18000 – Ls 14435), ko pieteicēja ir guvusi finanšu norēķinos ar *A.R.*, ir ar IIN apliekamais ienākums.

[9] Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantu, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs.

Privātpersonu pienākums nodrošināt nepieciešamos pierādījumus palielinās proporcionāli tam, cik ļoti lēmuma pieņemšanas process notiek pašas privātpersonas interesēs. Šādos gadījumos attiecībā uz faktiem, kas veicina labvēlīga lēmuma pieņemšanu, ir dabiski un atbilstoši pierādījumu nastu uzlikt privātpersonai, nevis pārvaldei *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 4.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-93 [14.2] punktu).*

Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 161.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Tā kā lietā nav pierādījumu tam, ka no fiziskajām personām saņemtos ienākumus pieteicēja būtu nodevusi SIA „*/Nosaukums/*" rīcībā un ka patiesā labuma guvējas šajos darījumos bijušas citas personas, pieteicējas paskaidrojumus tiesa nevar atzīt par pierādījumiem.

Nodokļu administrēšana lielā mērā balstās uz informāciju, ko iesniedz nodokļu maksātājs. No nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai, iesniedzot nodokļu deklarāciju un sniedzot citu informāciju, viņš būtu ļoti uzmanīgs un skrupulozs. Paviršība vai nolaidība nav pieļaujama. Turklāt nodokļu maksātājs parasti saprot, kāda informācija ir svarīga, lai novērstu nepareizas informācijas iesniegšanu un līdz ar to risku būt sodītam. Citiem vārdiem, no nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai viņš pārzinātu nodokļus regulējošās tiesību normas un apzinātos risku, kas saistīts ar to pārkāpšanu. Nepreciziātes un kļūdas rada pamatu nodokļu soda naudas uzlikšanai *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 10.maija sprieduma lietā Nr.SKA-119 [12] punktu).*

Tādejādi tiesa norāda, ka pieteicējas apsvērumi par viņas bijušo darba devēju – SIA „*/Nosaukums/*" pārstāvošo personu negodprātīgo rīcību, izmantojot viņas norēķinu kontus savas saimnieciskās darbības īstenošanai, nevar tikt atzīti par attaisnojošiem, kuru dēļ pieteicēja būtu atbrīvojama no nodokļu samaksas pienākuma. Pieteicējai bija pienākums apzināties savas rīcības prettiesiskumu un iespējamās sekas.

Pie šādiem apstākļiem, apkopojot [8] secinājumus, tiesa uzskata, ka pieteicējas 2007.gadā gūtie ienākumi Ls 27528,72 un 2008.gadā gūtie ienākumi Ls 4064,22 ir apliekami ar IIN. Audita laikā aprēķinātie pieteicējas gūtie ienākumi ir samazināmi 2007.gadā par Ls 9705,76, bet 2008.gadā par Ls 704,60.

[10] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{3}pantu, ja maksātājs, pārkāpdams šā likuma prasības, nav aprēķinājis nodokli no visa apliekamā ienākuma, kas atbilstoši šim likumam ir apliekams ar nodokli, (..) viņam ir jāsamaksā iztrūkstošā nodokļa summa, nokavējuma nauda un soda nauda atbilstoši likumā „Par nodokļiem un nodevām" noteiktajam apmēram.

[10.1] Ievērojot [9] norādīto, tiesa secina, ka pieteicējai aprēķināms IIN pamatparāds par 2007.gadu Ls 6816,40 (25 % no Ls 27270,19 (Ls 27528,72 + Ls 1034,31 – Ls 692,84 – Ls 600) – Ls 1,15), bet par 2008.gadu Ls 748,14 (25 % no Ls 2999,22 (Ls 4064,22 – Ls 105 – Ls 960) – Ls 1,67).

[10.2] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrā daļa noteic, ka par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

IIN par 2007.gadu nomaksas termiņš bija 2008.gada 16.aprīlis. Tātad līdz audita uzsākšanai 2010.gada 13.augustā IIN iemaksai valsts budžetā bija nokavētas 848 dienas. Līdz ar to nokavējuma nauda nosakāma Ls 2890,15 apmērā. Savukārt IIN par 2008.gadu nomaksas termiņš bija 2009.gada 16.aprīlis. Tātad līdz audita uzsākšanai 2010.gada 13.augustā IIN iemaksai valsts budžetā bija nokavētas 483 dienas. Līdz ar to nokavējuma nauda nosakāma Ls 180,68 apmērā.

[10.3] Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta trešo daļu, ja summa, kas nodokļu maksātājam jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), ir samazināta vairāk nekā par 15 procentiem no deklarējamās summas, soda nauda tiek noteikta 50 procentu apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas.

Tādejādi tiesa atzīst, ka par IIN nenomaksu pieteicējai piemērojamās soda naudas apmērs ir Ls 3782,27.

[11] Saskaņā ar APL 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tiesa konstatē, ka valsts nodeva par pieteikumu Ls 20 apmērā ir samaksāta 2011.gada 17.februārī *(lietas 1.sējuma 4.lapa)*. Tā kā tiesa atzina, ka pieteikums daļēji ir apmierināms, tad no atbildētāja par labu pieteicējai ir piespriežama samaksātā valsts nodeva.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246. – 251., 253.panta pirmo daļu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt *N.T.* pieteikumu.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2011.gada 18.janvāra lēmumu Nr.22.4.7/3356 daļā, ar kuru *N.T.* papildus nomaksai budžetā noteikts iedzīvotāju ienākuma nodoklis Ls 2605,40, soda nauda Ls 1302,71 un nokavējuma nauda Ls 1072,24 apmērā.

Noraidīt *N.T.* pieteikumu daļā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2011.gada 18.janvāra lēmuma Nr.22.4.7/3356 atcelšanu daļā, ar kuru papildus nomaksai budžetā noteikts iedzīvotāju ienākuma nodoklis Ls 7564,54, soda nauda Ls 3782,27 un nokavējuma nauda Ls 3070,83.

Piedzīt no Latvijas Republikas par labu *N.T.* valsts nodevu Ls 20.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese L.Apšeniece